

efter dansk Lov, det er ikke strafbart her i dette Land trods Grundlovens § 81 til Værn om Næringsfriheden, der som bekendt lyder saaledes: „Alle Indskrænkninger i den fri og lige Adgang til Erhverv, som ikke er begrundede i det almene Vel, skal hæves ved Lov“. Jeg vil dog tro, at det ikke er begrundet i det almene Vel, at disse Landmænd skal antage organiserede Arbejdere. Denne Sag vil kunne faa vidtrækkende Følger. At Byernes socialistiske Fagforbund vil knægte Landbrugets hidtidige Drifts- og Handlefrihed, falder i Virkeligheden godt i Traad med Regeringens Forslag om at indføre Bedriftsraad for Landbruget og dens Forslag om en grundlovsstridig Ekspropriation af Jord. Men der røres her ved selve Livsnerven i dansk Landbrug, saaledes som det har udviklet sig i de sidste 50 Aar, og med saadanne Indgreb som dem, jeg her har nævnt, vil disse Aars Fremgang hurtigt afløses af en tilsvarende Tilbagegang, og hvad det vil betyde for Landets Økonomi, behøver jeg ikke at fortælle.

Jeg vil slutte med at forsikre de overmægtige Fagforbund, og ogsaa Regering og Rigsdag om, at man vil komme til at erfare, at som hele Bondestanden stod sammen mod Estrups Provisoriepolitik og Grundlovsbrud, saaledes vil vi med mangedobbelt Styrke og Forbitrelse staa sammen mod disse uretmæssige Indgreb og Angreb paa vor Erhvervsfrihed, vor Ejendomsret og vore Hjem.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Drachmann: Efter at det ærede Medlem Hr. Fibiger havde omtalt den Sag, hvori mit Navn har været indblandet under Diskussionen i Dag, en Omtale, som jeg fuldt ud kan slutte mig til og henholde mig til, havde jeg egentlig ventet en Undskyldning fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Nok hører jeg, efter hvad det ærede Medlem nu meddelte, til de mindre begavede, men saa slet begavet er jeg nu heller ikke, at jeg tror, det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke er i Stand til at læse, og hvis han havde læst korrekt — maaske jeg navnlig kan sige: hvis han havde læst loyalt, hvad jeg har skrevet, var der ikke kommet mere ud af den Sag; saa kunde vi have skænket ham og Landbruget Hønen, der vedbliver at lægge Æg, og den lille Gris, der vokser, og alt dette, som jo

ikke er noget nyt for os. I den Artikel, hvori jeg kritiserede Andelsvirksomheder-nes Optraeden under Strejken og Lockouten, hedder det, efter at jeg udtrykkelig har omtalt, hvorledes Landbruget tidligere havde holdt sig udenfor Arbejdskonflikterne, og hvorledes det med Rette kunde kræve sig holdt udenfor, at dette Standpunkt ikke lader sig hævide — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse at citere ordret —: „efter at Landbruget selv gennem de seneste Aartiers mægtige Udvikling af Andelsvirksomhederne, delvis netop under Andelsbankens Auspicier, havde oprettet baade Fabrikker og Handelsvirksomheder i stor Stil“. Enhver, som kender noget som helst til disse Forhold, vil vide, hvad der sigtes til, og yderligere har jeg senere i samme Artikel omtalt, hvorledes disse Fabrikker, Handelsvirksomheder o. s. v., der delvis var selvstændige Virksomheder, dels sorterede under Fællesorganisationen af Danmarks Brugsforeninger, en Overgang stod i Arbejdsgiverforeningen, men senere gik ud, fordi de opdagede, at det var nok saa billigt ikke at betale Kontingent, men lade de privatkapitalistiske Foretagender klare Skærene og saa betale Arbejderne efter samme Tarif som disse. Det var dette Forhold, jeg satte Fingeren paa og kritiserede. Jeg havde ikke ventet, at det havde givet Anledning til saadanne Udtalelser her i Dag; jeg havde tværtimod ventet en Undskyldning. Jeg havde heller ikke ventet, at det var blevet draget frem paa den Maade, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup fremdrog det paa i Aarhus, hvor han ifølge Bladreferaterne har sagt om mig, at dette kunde kun være Udslag af en syg Hjernes Virksomhed. Denne „syge Hjerne“ tror jeg, vi kan lade gaa op mod mit lille Kraftudtryk, som senere er fremkommet som en lille Repressalie; saa kan vi være kvit; det er det, man kalder den aktive Handelspolitik; jeg foreslaar at følge den i dette Tilfælde.

Til Slutning spørger det ærede Medlem Hr. Pinstrup mig, paa hvis Vegne jeg talte. Jeg skylder ganske vist ikke det ærede Medlem Hr. Pinstrup noget Regnskab, men vil han endelig vide, paa hvis Vegne jeg rettede denne Kritik mod de nævnte Virksomheders Optraeden i Arbejdskonflikten, saa var det paa Velanstændighedens Vegne.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.